

Kooperanti bodo še potrebni

njo, od milijona na milijon in pol in naš cilj dva milijona parov. Prav je tako, narediti čimveč, vendar zgornjih delov v lastni proizvodnji naredimo še vedno le milijon parov, ostalih več kot 40 % zgornjih delov moramo še vedno dobiti od naših kooperantov, kar pomeni 3200—3500 parov dnevno.

Naš največji dobavitelj zgornjih delov, s katerim uspešno sodelujemo že vrsto let, je Viko Varaždin, TOZD Kooperacija, ki v obeh svojih obratih izdeluje zgornje dele izključno za Alpino.

Drugi večji proizvajalec zgornjih delov za Alpino je delovna organizacija Tatjana Marinić iz Novega Marofa, s katerim smo se začeli pogovarjati točno pred dvema letoma, sedaj pa nam dnevno izdelujejo 1200 parov zgornjih delov.

Ostali kooperanti nastopajo samo občasno ali z manjšimi količinami. Po grobi oceni je pri kooperantih dnevno zaposlenih na programu Alpina vsaj 400 delavcev.

Glede na to, da smo v veliki vzajemni odvisnosti, kar velja tako za Alpino kot tudi naše kooperante, mislim, da izraz ko-

operanti ni več vsebinsko ustrezen. Oblika, način in obseg sodelovanja ni več klasično kooperantski. Sodelovanje je na višji ravni opredeljeno s samoupravnimi sporazumi in to na osnovi dohodkovnih odnosov.

Kaj pa v bodoče?

S pripravami nekaterih programov obutve, za katere imamo še neizkoriščene montažne zmogljivosti in s prerazporeditvami v montažah se še kažejo možnosti po večji proizvodnji in to brez novih tekočih trakov, kar pomeni še večje pomanjkanje zgornjih delov obutve. V najkrajšem času, odvisno od gradbene dokumentacije in finančne konstrukcije investicije, naj bi s skupnimi vlaganji vzpostavili normalne pogoje dela in obrat tudi delno povečali na Vinici, TOZD Kooperacija VIKO. Ta obrat dela res v slabih delovnih pogojih in to že od vsega začetka. Drugi večji poseg ob sovlaganju v proizvodnjo zgornjih delov naj bi bil kmalu tudi v Novem Marofu, kjer bi prizidali k sedanji proizvodni hali še eno, kjer bi izdelovali zgornje dele za Alpino na dveh trakovih.

(Nadaljevanje na 2. strani)

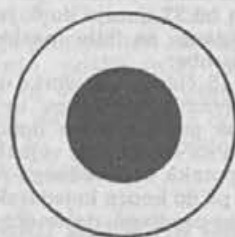
Z ukinitvijo nekaterih izdelav obutve v Alpini pred več kot dvajset leti, smo že dosegli delno specializacijo proizvodnje v montažnih oddelkih.

Proizvodnja se je začela v montažah povečevati, zgornjih delov pa primanjkovati. Razen z dopustom Desme za brizganje spodnjih delov obutve in prehoda smučarske obutve na brizgane zunanje čevlje se montažni oddelki niso več širili in povečevali. Produktivnost v montažah pa je spričo vseh spremljajočih dejavnikov iz leta v leto naraščala, s tem pa na drugi strani pomanjkanje zgornjih delov.

S pripojitvijo obrata Gorenja vas je bilo le nekaj časa bolje, leta 1969 smo že spet sodelovali s sedmimi kooperanti za izdelavo zgornjih delov. Ker nam je delo s tolikimi kooperanti predstavljalo veliko težav, smo pohiteli z razširitvijo obrata v Gorenji vasi in osnovali obrat na Colu. Zopet smo se približali normalnim razmeram pa ne za dolgo kljub dodatni ustanovitvi obrata v Rovtah. Montaže so nenehno napredovale in povečevale proizvod-

Alpina zavzema res že velik kompleks zemljišč

KAM IN KAKO NA DOPUST

Anketa pred dopusti

MARJAN ČIBEJ: Verjetno bom med dopustom delal, saj je to za nas že običajno. Sicer pa še ne vem nič natančnejšega.

LUIS KOPAČ: Verjetno ne bom šel letos nikamor, razen na kak izlet v planine. Vse se draži, doma obnavljam hišo, tudi stroški družine so kar visoki.

DOMINIK ŠUBIC: Letos bom šel prvič v okviru organizacije Alpine na dopust, in sicer v Pulj!

MINKA URBANČIČ: Dve leti sem bila na dopustu v Savudriji, letos pa ne bom šla. Marca smo se vselili v hišo in ni denarja. Morda bomo šli za kak dan v Ankaran — zaradi otrok.

ŠTEFAN POLJANŠEK: Vedno do sedaj sem dobil v Umagu le izven kolektivnega dopusta. Verjetno bom odpovedal, ker mi zmanjkuje dopusta.

ANICA MLINAR: Odo-brili so mi letovanje v Rabcu, toda dopust sem zaradi bolezni matere morala porabiti kar v Žirovnici pri sušenju sena, zato letos z dopustom ne bo nič.

DARINKA ČADEŽ: Za en teden bom šla v Ankaran, kot že zadnje čase. Tja bom odšla avgusta, izven kolektivnega dopusta.

N. P.

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Ob rob sklepov delavskih svetov

19. junija so bile pismene seje delavskih svetov.

DS TOZD Prodaja, TOZD Proizvodnja in DSSS so potrdili predlog prednostne liste prosilcev za družbeno najemna stanovanja. V javno razpravo so posredovali osnutek sprememb Pravilnika o premakljivem delovnem času. Javna razprava je trajala od 22. junija do 6. julija. Predlagane so bile naslednje spremembe:

1. V 15. členu, ki govori o obvezi izravnave presežkov ur (do nastopa porodniškega dopusta, odhoda na odsluženje vojaškega roka, poteka odpovednega roka, vedno pa do konca koledarskega leta), se predlaga, da to določilo nespremenjeno velja za izravnavo primanjkljajev, presežki pa se lahko prenašajo čez novo leto. Razlog je v različni dinamiki potreb po dodatnem delu in s tem presežkov ur. Zgodilo bi se lahko, da bi delavec, ki bi z delom pridobil nekaj presežkov ur v decembru, moral le te izkoristiti še isti mesec, ali pa bi mu zapadle. Ob tem pa še vedno ostaja določilo, da se mora delavec za koriščenje presežkov ur

vnaprej dogovoriti z nadrejenim delavcem.

2. Spremeni se 20. člen, ki govori o evidentiranju delovnega časa v primeru službene odsotnosti tako, da se glasi:

— Delavcu se v primeru službenega potovanja, ki traja več kot 12 ur, prizna 10 ur.

— Če delavec na službenem potovanju vozi sam, se mu po prevoženih kilometrih izven rednega delovnega časa priznajo šoferske ure, katere se sproti plačujejo.

Določilo 1. in 2. odstavka se med seboj izključujeta.

Delavcu, ki je na službenem potovanju na soboto, nedeljo ali praznik, se ta dan šteje kot normalni delovni dan, presežki ur ali šoferske ure pa se priznajo v skladu z določili 1. in 2. odstavka tega člena.

Delavski svet TOZD Proizvodnja pa je potrdil sklep, da se pristopi k adaptaciji kuhinje v Žireh kot investicijsko vzdrževanje v obstoječih prostorih in se v ta namen rezervira sredstva v višini 9.500.000,— din.

Danijela Vehar

Izgradnja sistema informiranja v delovnih organizacijah

Izvleček iz Informacij RS ZSS za obveščanje v združenem delu

Izgradnja družbenega sistema informiranja in njegova povezanost s sistemom javnega obveščanja sta bila v stališčih omenjena samo mimogrede. Po sprejemu stališč so se v Sloveniji pospešeno pričele priprave za sprejem zakona o družbenem sistemu informiranja (DSI) v katere se je vključil tudi sindikat.

Usklajevanje samoupravnih aktov z zakonom ni bila najpomembnejša aktivnost.

Seveda se proučevanje in razpravljanje o organiziranosti in delu informacijskih služb v ozdih (izraz, ki ga je uvedel zakon o DSI in se nanaša na službe, ki zbirajo, obdelujejo, dokumentirajo in pripravljajo podatke ter informacije) in modernizaciji njihovega poslovanja, niso stvari, pri katerih ne bi prihajalo tako do odporov in zavlačevanja, kot tudi do proglašanja tega za izključno strokovni problem.

UMETNO LOČEVANJE INFORMACIJ

Eden od večjih problemov na tem področju je, da so v ozdih dolga leta poslovne in-

formacijske sisteme, torej vse službe, ki zbirajo, hranijo in obdelujejo podatke v teh sistemih, vključujoč tudi službe za avtomatsko obdelavo podatkov (računalniški centri) organizirali in razvijali posebej, vse službe za samoupravljanje in informiranje pa posebej, brez vsebinskih in organizacijskih povezav. To je hkrati tudi vzrok pa tudi posledica pojmovanja in ločevanja med »poslovnimi« in »samoupravnimi« informacijami.

Posebej v zadnjem letu dni je v družbi zelo prisotno pisanje in razpravljanje o računalništvu in informatiki ter v okviru tega tudi — posebej v ozdih — o računalniško podprtih informacijskih sistemih. Vse te okoliščine spodbujajo tudi bolj poglobljeno razpravo o funkciji celovitega in učinkovitega sistema informiranja in odločanja v ozdih.

Nekateri podatki namreč kažejo, da se ponekod v ozdih v okviru takih razprav (ki še vedno preveč ostajajo v ožjih strokovnih krogih) preveč pogovarjajo samo o nakupu računalniške opreme, misleč, da bodo samo s tem rešili vse probleme pri

organizaciji informacijskih služb in sistemov — kar je seveda velika zmeta. Prav gotovo je v vsakem ozdu najprej treba analizirati vse informacijske poti in določiti potrebe vseh mogočih uporabnikov, šele potem pa odločiti o nakupu najustreznejše informacijske tehnologije.

Računalniško podprti informacijski sistemi omogočajo hitrejšo in bolj sistematično zagotavljanje potrebnih podatkov in informacij za poslovne oziroma samoupravne odločitve. Predvsem pa omogočajo tudi kontrolne in opozorilne informacije, kar se v načelu ujema s sindikalnimi prizadevanji za uveljavitev temeljnih list informacij.

Razlogov, da v praksi zelo pogosto temu ni tako, pa je več. Najprej gre za to, da je obstoječa računalniško-informacijska tehnologija slabo izkoriščena (kar pa na drugi strani daje možnost manjšim organizacijam, ki same ne morejo nakupiti razmeroma drage opreme). Kar pa zadeva vsebino računalništva uporabljajo prete-

žno za posodobitev knjigovodstva, računovodstva in evidenc, manj ali pa skoraj nič za programirano odločanje in dolgoročno planiranje. Vzrokov za to je več: od pomanjkanja strokovno usposobljenih kadrov, do tega, da vsi potencialni uporabniki računalniških storitev niso opredelili svojih potreb in želja. Tako v ozdih včasih celo zelo natančno spremljajo proces proizvodnje — podatki in informacije o tem pa z zamudo prihajajo do delavcev, ali pa delegatov v delavskih svetih, včasih pa tudi ne. To pa zato, ker zbrane podatke in informacije dobivajo od ustreznih služb predvsem poslovodni organi in delavci s posebnimi pooblastili, ki opravljajo selekcijo. Službe in sektorji, ki se v ozdih ukvarjajo z avtomatsko obdelavo podatkov pa so izključno vezani na poslovodne organe in so v glavnem popolnoma nepovezani s službami za samoupravljanje in informiranje, niti niso pod kontrolo samoupravnih organov — delavskih svetov in odborov za informiranje.

Po Informacijah RS ZS

(Nadaljevanje s 1. strani)

Kooperanti bodo še potrebni

Kako je s sovlaganjem? Kot sem že omenil, imamo višjo obliko sodelovanja, dohodkovne odnose, ugodnejšo ceno njihovega opravljenega dela, potem pa poračun skupnih rezultatov dela, četrtno in letno. Pri sovlaganju naj bi Alpina sodelovala predvsem pri nabavi opreme, ki tudi ostane last Alpine in jo v teh obratih le uporabljajo za proizvodnjo Alpine.

Vloga kooperantov v skupni proizvodnji Alpine je dokaj pomembna in tako ostane tudi v bodoče.

Domačo proizvodnjo zgornjih delov bomo skušali povečevati vzporedno z interesi zaposlovanja, predvsem mladih delavk. V zadnjem času se je spričo brezposelnosti v neka-

terih drugih poklicih zanimanje za zaposlitev povečalo. Vsekakor bi v krajih, kjer že obstajajo naši obrati, skušali na novo zaposlovati in če bo treba tudi razširiti obrate.

Najprej bomo to napravili v Gorenji vasi, kjer je obrat najbolj utesnjen. V ta namen že pripravljamo lokacijsko in gradbeno dokumentacijo.

Zgornjih delov obutve še precej časa ne bomo imeli preveč. Dobro vemo, kako teče delo v montažah, če je zgornjih delov dovolj, seveda, če so kvalitetno izdelani, kar pri naših kooperantih ne velja vedno. Potrebno bo več kontrole. Cilje in potrebe torej poznamo; želimo jih uresničiti.

Tone Klemenčič

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Naše delo v luči novih predpisov

Poslovanje v prvih šestih mesecih daje že kar zanesljivo sliko o tem, kako bomo uresničili zastavljene cilje v letu. Zato je prav, da si to na kratko ogledamo, zlasti v luči novih predpisov, ki bodo v drugem polletju vplivali na naše poslovanje.

Po posameznih področjih smo delali takole:

Prodaja — količinski plan dosežamo

Eden naših temeljnih ciljev za leto 1984 je nadaljnje povečanje izvoza na konvertibilno področje. Za letošnje leto smo za izvoz na konvertibilno področje sklenili kupčij za približno milijon stotisoč parov obutve, kar pomeni, da bomo na konvertibilno področje izvozili okrog 58 % količinske proizvodnje in s tem dosegli količinski plan izvoza na zahod. Res pa je, da smo morali zaradi slabih razmer na domačem tržišču materialov in zaradi deviznih predpisov nekatere materiale uvažati še bolj, zato bo naš izvoz po vrednosti oziroma devizni priliv porastel manj kot količinski izvoz. Pri prodaji v maloprodajni mreži se letos srečujemo s težavami, predvsem zaradi padanja kupne moči potrošnikov in zaradi sorazmerno visokih cen izdelkov, ki koreninijo v visokih cenah surovin. Tako je prodaja v MPM po prvih treh mesecih nekoliko zaostajala za planom. V mesecu aprilu je bila prodaja kar dobra in smo nadoknadili ves zaostanek iz prvih treh mesecev, medtem ko v maju MPM ponovno ni dosegla plana. V juniju je spet nekoliko bolje, tako da upamo, da polletni dosežek MPM ne bo veliko zaostajal za planom.

V proizvodnji smo plan tudi že presegli

Po prvih treh mesecih smo ugotavljali, da smo tudi v proizvodnji količinsko nekoliko zaostali za planom. Toda že v aprilu in predvsem v maju smo proizvodnjo precej povečali in zaostanek za planom nadoknadili, tako da

smo količinski plan proizvodnje za prvih pet mesecev že presegli za 4,1 %. V prvih petih mesecih smo izdelali preko 800.000. — parov obutve. Tako je teklo tudi junija.

Oskrba je zadovoljiva

kar je vplivalo na dobre količinske rezultate proizvodnje. Težave pa smo imeli predvsem v februarju, marcu in še deloma v aprilu pri proizvodnji smučarskih čevljev zaradi pomanjkanja TR granulato, zaradi izredno počasnega reševanja dobav po blagovnih kreditih. Te dobave so se aprila normalizirale in v zadnjih dveh mesecih teče proizvodnja pancerjev normalno. Pri ženski obutvi za izvoz na zahod za sezono jesen—zima je kasnila dobava zgornjih materialov tako iz Italije kot s strani našega dobavitelja Proleterja iz Kotor Varoša, zato smo morali namesto obutve za zahodni izvoz neplanirano izdelati nekaj obutve za domači trg in Sovjetsko zvezo. To bo seveda povzročilo težave pri doseganju dobavnih rokov za zahodne kupce. Kot ugodno na področju oskrbe z materiali pa moram poudariti, da smo uspeli prvo polletje zaključiti brez novih deviznih finančnih kreditov (koristili smo le blagovni kredit, ki se vrača od 100 % priliva).

Finančno poslovanje v znamenju povečevanja splošne nelikvidnosti

Prvo polletje je poteklo v znamenju nadaljnega povečevanja splošne nelikvidnosti v gospodarstvu in povečanja obrestnih mer. Te težave občutimo tudi v Alpini, na eni strani v tem, da imamo vedno večje probleme pri zagotavljanju tekoče likvidnosti, na drugi strani pa v tem, da za obresti porabimo vedno večji odstotek dohodka. Tako smo v letu 1982 porabili za obresti 3,1 % dohodka, v letu 1983 že 8,6 %, v prvem tromesečju leta 1984 pa že 10,8 % dohodka. Ti deleži so v Alpini še vedno ugodnejši od povprečja gospodarstva

Slovenije ali povprečja gospodarstva Gorenjske, vendar pa se moramo zavedati, da so to izredno velika sredstva in moramo vložiti vse napore za to, da bi te izdatke zmanjšali.

Da bi izboljšali likvidnost in zmanjšali obresti, smo se lotili vrste ukrepov za zmanjšanje oziroma hitrejše obračanje vseh vrst zalog. Primerjava za nekaj let nazaj kaže, da smo v zadnjih letih poslabšali obračanje zalog predvsem pri materialu. Obračanje zalog v MPM se je v zadnjih letih izboljševalo, medtem ko je obrat zalog končnih izdelkov in nedovršene proizvodnje ostajal približno na isti ravni. V bodoče bo velik del našega prizadevanja usmerjen prav v to, kako doseči hitrejše obračanje zalog, s tem pa nižje povprečne zaloge, boljšo likvidnost ter nižje stroške za obresti.

Drugo področje, na katerem bomo morali storiti več ter odločiti v večjo pozornostjo, so plačilni pogoji. V zadnjih letih so nam plačilne roke skrajševali tako dobavitelji materiala kot dobavitelji obutve, kar se ne bo smelo nadaljevati.

Finančni rezultat poslovanja v prvem polletju v trenutku pisanja tega sestavka še ni znan; nanj pa vplivajo predvsem naslednja dejstva:

- dober količinski rezultat proizvodnje bo vplival na boljši finančni rezultat
- povečani stroški obresti bodo zmanjševali dohodek
- obljubljena razbremenitev gospodarstva je le sim-

bolična in ne bo bistveno vplivala na finančni rezultat — tečaj dinarja se ne prilagaja inflaciji, kar je za nas slabo.

Z ozirom na ta dejstva, je finančni rezultat prvega polletja brez periodičnega obračuna težko oceniti. To bomo vedeli konec meseca. Prav gotovo je finančni izid poslovanja pomemben za naše nadaljnje poslovanje, seveda tudi za vsakega našega delavca, saj je od tega odvisno tudi to, kakšni bodo naši osebni dohodki.

Kako bodo na naše poslovanje v drugem polletju vplivali nekateri ukrepi ekonomske politike in nekateri novi predpisi

Razbremenitev gospodarstva — manj kot 1 %

V preteklih dveh mesecih smo v sredstvih javnega obveščanja veliko slišali o tem, kako bomo v Jugoslaviji izvedli odločno akcijo za razbremenitev gospodarstva, ki naj bi izčrpanemu gospodarstvu pomagala na zeleno vejo. Bilo je govora o tem, da je treba dohodek gospodarstva razbremeniti za približno 10 %, osebne dohodke za 5 %. Poglejmo, kaj je uresničeno! Predstavniki SO Škofja Loka so konec maja povedali, da se bodo zmanjšali pri-

(Nadalj. na str. 4)

Po novem naj bi se delegati srečevali pred zasedanji skupščin in se dogovarjali za stališča — tokrat zares!

(Nadalj. s 3. strani)

spevki za zaklonska, požarni in vodni prispevek, prispevek za stanovanjsko gradnjo, prispevek za OSKIS, prispevek za SLO, razne članarine ter davek iz dohodka. Besed je bilo sicer veliko, vendar če ovrednotimo, koliko to zmanjšanje pomeni v dinarjih, ugotovimo, da bo s tem dohodek razbremenjen za manj kot 1 %.

Vso ostalo razbremenitev, o kateri je bilo toliko govora, pa naj bi po najnovjših usmeritvah dosegle DO same, s tem da naj bi prihranili pri materialu, energiji, transportu, nabavni vrednosti prodanega blaga, stroškov za DSSS itd... Nedvomno, tudi tukaj rezerviramo: toda prav gotovo ne v vseh DO enake. Tisti, ki je doslej posloval negospodarno, lahko doseže velike prihranke, delovne organizacije, ki so že doslej gospodarije boljše, takih rezerv nimajo toliko.

In še to: ob vseh velikih besedah o razbremenjevanju gospodarstva ostaja proračun federacije nedotaknjen, s tem pa ostaja nedotaknjena tista potrošnja sredstva, ki vrednostno predstavljajo neprimerno več kot omenjeni prispevki in članarine. Gre za izdatke za JLA, prispevke za razvoj nerazvitenih področij itd... Varčevali naj bi torej pri malenkostih, veliki potrošniki družbenih sredstev pa bodo lahko nadaljevali dosedanjo politiko, najbrž tudi ustvarjali nove FENIJE, itd...

Tečaj dinarja pa le malo niha

Nič kolikokrat je naša vlada preko sredstev javnega obveščanja zagotavljala gospodarstvu, da bomo tudi v letu 1984 nadaljevali s politiko realnega tečaja dinarja, kar naj bi pomenilo, da bo sprememba v tečaju dinarja pokrivala razliko med domačo in zahodno inflacijo. Za prvo polletje, vsaj do danes, lahko trdimo, da se to ni zgodilo. Vlada je vodila aktivno politiko tečaja dinarja v letu 1983 do sredine decembra; od tedaj pa do danes gre za več ali manj umetno zadrževanje tečaja. Tako je znašal tečaj dolarja v sredini decembra 1983 približno 125,—din, danes pa okoli 136,—din. To pomeni, da je tečaj dinarja v primerjavi z dolar-

jem v šestih mesecih padel za 10 %. Če bo vlada s tako politiko nadaljevala do konca leta, to pomeni 20 % padec tečaja dinarja v enem letu. To ni stvarno, saj nihče ne verjame, da je naša inflacija le 20—30 %.

Ob tem, ko bomo letos izvozili na konvertibilno področje kar 58 % naše proizvodnje, nam seveda vlada z odmerjanjem tečaja dinarja neposredno reže tudi naš kos kruha. Mislim, da se ne bi smelo zgoditi, da bi bil ob velikih naporih, ki jih moramo vložiti v zahtevno proizvodnjo za zahodne kupce, ta kos kruha tako tenko odrezan.

Obvezna odprodaja deviz

V veljavo je stopil nov predpis, ki pravi, da mora DO devize, ki ostanejo po poravnavi družbenih obveznosti 45,9 %, obvezno odprodati Narodni banki Jugoslavije. Takrat, ko DO devize potrebuje za plačilo v tujino, pa le-te spet odkupi. Na videz sicer nedolžen predpis, vsebinsko pa ne, če upoštevamo, da se tečajni postopoma dvigajo ter da prihaja do tečajnih razlik.

Taka politika tečaja dinarja in predpis o obvezni odprodaji deviz lahko ocenimo

le kot ukrepe, ki pomenijo neposredno škodo izvoznikom na konvertibilno področje.

Svoje razmišljanje bi zaključil z naslednjim: rezultati našega dela v prvem polletju kažejo na to, da smo dokaj dobro delali, predvsem na tistih področjih, na katera smo lahko vplivali sami. Dobre rezultate dosegamo predvsem v proizvodnji in v izvozu na konvertibilno področje.

Nedvomno imamo tudi v DO še rezerve, ki jih kaže izkoristiti, da dosežemo še boljše rezultate. Na drugi strani pa smo ob vseh zagotovilih vlade, resnično računali tudi na podporo ekonomske politike, predvsem v pogledu realnega tečaja dinarja ter tako obljubljeno razbremenitev gospodarstva. Na žalost pa ponovno ugotavljamo, da od vseh teh obljub in zagotovil ostanejo le besede, kilogrami in tone z referati in frazami popisnega materiala. To pa naših gospodarskih razmer prav gotovo ne bo izboljšalo.

Seveda pa ne smemo dovoliti, da bi ta dogajanja v naši ekonomski politiki zavrla naša prizadevanja. Dosedanje delo in rezultati znotraj DO nam morajo biti vzpodbuda tudi za delo v bodoče.

Tomaž Košir

Spremembe predpisov tudi vplivajo na naše delo

Zakon o zagotavljanju obratnih sredstev — brez kritja ne bo investicij

Zakon, ki je bil sprejet letos, nalaga organizacijam zagotavljanje trajnih obratnih sredstev iz trajnih in dolgoročnih virov sredstev, med katere spadajo vse vrste zalog, surovin in materialov, drobnega inventarja in embalaže, nedokončane proizvodnje, polproizvodov, gotovih izdelkov in blaga, kriti z dolgoročnimi in trajnimi viri, med katere spadajo obveznosti za združena sredstva in vložena sredstva, najeti krediti, z rokom daljšim od enega leta in kratkoročni

kreditni za vse vrste zalog, del sredstev, ki se po zaključnem računu namenjajo za izboljšanje in razširjanje materialne osnove dela (poslovni sklad) in obveznosti za sredstva, ki so odstopljena v trajno uporabo.

Vse dokler delovna organizacija ne zagotovi sredstev iz trajnih in dolgoročnih virov za pokrivanje trajnih obratnih sredstev, ne sme investirati v osnovna sredstva, razen iz neoprabljene amortizacije za leto 1984 in nadomestil za uničena ter odprodana osnovna sredstva. Lahko pa uporabi sredstva za vpisovanje posojila v sklad federacije za kreditiranje hitrejšega razvoja nerazvitih in za dajanje dolgoročnih kreditov iz sredstev drugih delovnih organizacij ali bank.

Delovna organizacija, ki ugotovi, da ne izpolnjuje po-

goja zagotovitve virov, lahko manjkajoči znesek trajnih virov sredstev zagotavlja s kratkoročnimi krediti, vendar mora manjkajoči znesek do leta 1990 zagotoviti, oz. zmanjšati primanjkljaj virov sredstev za eno sedmino vsako leto.

Predvidene so visoke kazni za delovne organizacije in odgovorne osebe v slučaju, da bi le-te nakupovale osnovna sredstva nad višino neoprabljene minimalne amortizacije in za dolgoročne investicije, če nima zagotovljene pokritosti trajnih obratnih sredstev s trajnimi in dolgoročnimi viri sredstev.

V tem trenutku še nismo izračunali, vendar ocenjujem, da ob koncu leta 1982 in 1983 z ostankom čistega dohodka, ki smo ga namenili za poslovni in rezervni sklad, nismo pokrili povečanja vseh oblik zalog in se povečuje kreditna zadolženost iz naslova kratkoročnih kreditov. Gledano s stališča novega zakona to pomeni, da smo trajna obratna sredstva (vse vrste zalog) deloma krili tudi z najemom kratkoročnih kreditov oz. s kratkoročnimi viri sredstev. Velika verjetnost je, da bo izračun izkazal negativno pokrivanje, torej bomo v bodoče lahko investirali v okviru minimalne amortizacije, opustiti bo treba tudi vse oblike združenih sredstev za razne namene, vse do tedaj, ko bomo zagotovili pozitivne trajne in dolgoročne vire sredstev.

Omejitev izplačil akontacij osebnih dohodkov

Intervencijski zakon o začasni prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev za izplačevanje osebnih dohodkov v letu 1984 spada med predpise, s katerimi naj bi hitreje uredili naše gospodarstvo.

Omejuje rast in izplačilo OD tistim delovnim organizacijam, ki na dan izplačila niso poravnale vseh obveznosti iz prometa blaga, storitev in investicij, ali niso zavarovale plačilo obveznosti, kot je predpisano z zakonom, ali poravnale obveznosti do bank in drugih vplivov ter delovnim organizacijam, ki so zaključile poslovno leto 1983 z nekrito izgubo.

Služba družbenega knjigovodstva bo kontrolirala izva-

dogovarjamo se - dogovorili smo se

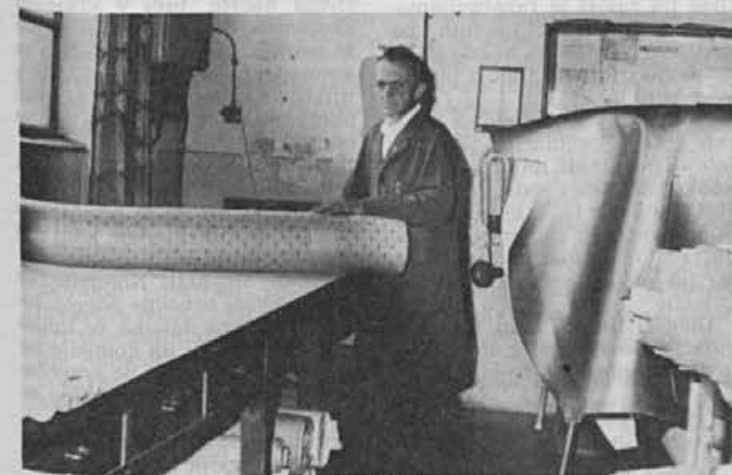
janje zakona z občasnimi kontrolami preko svojih inšpektorjev direktno v delovnih organizacijah in ob samem izplačilu OD v svojih izpostavah. V ta namen nalaga zakon predpisane posebne izjave, s katero DO izjavlja, da nima neporavnanih obveznosti in s tem lahko izplača delavcem normalne akontacije OD. V kolikor pa DO ni poravnala vseh obveznosti, mora na posebnem predpisanem obrazcu izračunati nižje OD in jih tudi izplačati.

V primeru neporavnanih obveznosti na dan izplačila akontacij OD, predvideva zakon izplačilo nižjih OD in sicer v višini povprečnih OD v letu 1983, povečanih za 50 % rasti izplačanih akontacij v družbenem sektorju v republiki v tekočem letu. (npr. če je rast OD v prvih petih mesecih 1984 v družbenem sektorju 40 %, bi lahko izplačali OD v višini lanskega povprečja Alpe, povečane za 20 %). Zakon s tem sili delovne organizacije k spremembi odnosa do finančne discipli-

pline ter čimprejšnje zagotovitve finančnih sredstev za pravočasno poravnavanje zapadlih obveznosti. Za kršilce zakona so predpisane visoke kazni in tudi za delavce SDK, če bi izvršili nalog za izplačilo akontacij organizacijam, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev iz zakona. Tako lahko pričakujemo ostro kontrolo izvajanja tega zakona.

Predvidevamo, da za Alpinu uvajanje tega zakona ne bo imelo posledic. Kljub težavam kar lepo poravnava mo obveznosti, manjka nam sredstev tedaj, ko delamo na zalogo, kar »krapamo« z raznimi krediti bank in drugih DO. Večje probleme smo imeli januarja in februarja, ko ni bilo večjih prilivov sredstev, toda tudi takrat smo sprti poravnali vse obveznosti, v zvezi s prometom blaga in storitev, dolžni smo bili banki iz naslova neodplačanih kreditov, za kar pa smo morali plačati višje zamudne obresti.

Franci Mlinar

Janez Bekš v priročnem skladišču

Kaj neki se skriva pod temi ponjavami

Koliko denarja porabimo za službena potovanja

Ob tem, ko naj bi se čimbolj varčno obnašali na vseh področjih, je prav, da pregledamo tudi koliko porabimo za službena potovanja. Podatki so vzeti za prvih pet mesecev letošnjega leta.

Za leto 1984 smo za celotno delovno organizacijo planirali preko 13 milijonov dinarjev, v kar vštavamo dnevnice v Jugoslaviji in tujini, prevozne stroške doma in v tujini, kilometrine in nočnine doma in v tujini.

V petih mesecih je vsota teh stroškov 7,6 milijona; plan smo tako presegli za skoraj 29 %.

Pri tem je bilo dnevnic v Jugoslaviji za 1,6 milijona ali 96 % planiranih sredstev, nočnin v Jugoslaviji 0,3 milijona ali 79 % načrtovanega; dnevnic v tujini za 2,3 milijona ali 158 % planiranega, nočnin v tujini 1,1 milijona ali 147 % planiranega, kilometrin 0,2 milijona ali 130 % planiranega, prevoznih stroškov v Jugoslaviji 0,6 milijona ali 85 % planiranega in prevoznih stroškov v tujini 1,4 milijona din ali 192 % planiranega.

V primerjavi z lanskim petmesečnim obdobjem

smo letos najbolj »napredovali« pri dnevnicah v tujini (indeks 242) in pri prevoznih stroških v tujini (indeks 237). Tudi nočnine v tujini so se podvojile (indeks 205), prav tako kilometrine (indeks 218). Povprečno smo v prvih petih mesecih porabili 83 % več sredstev kot lani v prvih petih mesecih (indeks 183).

Pa pogledjmo še, kateri sektorji ali tozdi so največji porabniki teh sredstev. Splošnoorganizacijski sektor je skupno porabil 0,8 milijona din, finančni sektor 0,02 milijona din, nabavni sektor 0,8 milijona din (delovna skupnost torej skupaj 1,5 milijona), TOZD Proizvodnja je porabila 2 milij. din, TOZD Prodaja pa 4,1 milijona din. V to pa niso vračunani stroški za porabo goriva, ki znašajo za osebna vozila v petih mesecih v Jugoslaviji 0,8 milijona din, v tujini (skupaj z gorivom za tovorni promet) pa 0,3 milijona din.

Številke so morda zanimive zaradi primerjav, še bolj pa za notranjo analizo koriščenja.

Franci Mlinar

Obnova kuhinje med kolektivnim dopustom

O nujnosti obnove kuhinje je bilo v preteklosti v Alpini že dosti govora. Vseskozi se je zatikalo pri prostorih. Obstoječi so bili po mnenju projektantov neprimerni za adaptacijo, novogradnja ob teh razmerah ni prišla v poštev, izpraznitve prostorov v pritličju pa bi bila povezana še z drugimi prostorski rešitvami.

Tako smo se morali ponovno lotiti obstoječih kletnih prostorov. V sodelovanju s sanitarnim inšpektorjem, ki je dal tudi soglasje za obnovo kljub neustrezni višini kletnih prostorov, je bil izdelan načrt, po katerem naj bi zadostili zahtevam inšpekcijskih služb.

Skupni stroški adaptacije bodo 9,5 milijona din, od tega: oprema 4 milijone din, gradbena, obrtniška in vodoinštalaterska dela preko 3 milijone din, električne inštalacije 630.000,— din, polaganje ploščic 1.320.000,— din, razni drugi stroški pa 300.000,— din.

Računamo, da bi morala biti obnova v glavnem končana v času kolektivnega dopusta.

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

V razgovoru ZA UREDNIKOVO MIZO na temo KAKO BODO KOMISIJE PRILAGODILE SVOJE DELO NOVIM RAZMERAM, so sodelovali štirje predsedniki komisij pri svetu krajevne skupnosti Žiri: Janez Kosmač, predsednik komisije za gospodarstvo, Anton Oblak, predsednik komisije za urbanizem, Vinko Markelj, predsednik finančne komisije in Miro Cankar, predsednik komisije za stanovanjsko gospodarstvo.

Prizadevanje komisije, da bi bilo na področju, ki ga načrtuje, delo bolj smotno in učinkovito? Se posebno je vprašanje morda zanimivo zato, ker za nekatera vprašanja iz leta v leta nakazujemo rešitve, le-teh pa ni. So se morda zmanjšale možnosti? Kaj menite o doslednosti dogovorov?

Anton Oblak: Mislim, da se predolgo vleče načrtovanje razvoja oz. konkretnije, izdelava in sprejem urbanističnega načrta. Kar pa zadeva konkretna vprašanja, ki lani niso bila rešena, je stališče obeh komisij, naj bi se uresničila letos ali vsaj prihodnje leto. Vse nove probleme pa bomo težko reševali letos, razen najnujnejših, posebno še, ker je vprašanje, če bo toliko denarja kot do sedaj. Letos ima prednost telefonija tudi za odročne kraje. Velja pa to tudi za industrijsko cono in naselje, ki je na to vezano. Naslednje leto bo treba dokončati lanskoletne investicije ali vsaj zavarovati tisto, kar je že narejeno.

Delo-življenje: Ali dobro sodelujete s Projekktivnim ateljejem iz Idrije?

Anton Oblak: Mislim, da je sodelovanje dobro. Stvari v industrijski coni so se dobro rešile, ostalo pa je do določene mere zadržal znani zakon o zaščiti kmetijskih zemljišč. Govori se, da naj bi vse urbanistične plane dokončno izdelali leta 1986, kar pa bo mnoge v Žireh spravilo v neprijeten položaj in mislim, da bo treba doseči, da se za Žiri vsaj določene stvari sprejme prej, sicer bo zmanjšana možnost gradnje tudi tistih, ki so namensko varčevali za stanovanjsko gradnjo.

Kar zadeva načrtovanje v bodoči športni coni, ni mogoče napraviti še ničesar, temveč bo

možno le začasno rešiti stvari v sedanjih industrijskih coni.

Povedal bi še to, da zaradi zakasnelega načrtovanja lahko nastopijo težave, kam odlagati odvečni material ob regulaciji Sore, ki smo ga sicer nameravali odlagati na traso bodoče obvoznice in druge predele.

Delo-življenje: Ali torej res šele leta 1986 pričakujemo zaziidalne načrte za vse cone, da bi res lahko gradili?

Anton Oblak: Kaže, da res, razen, če nam bo uspelo kaj pospešiti. Delegati v občinski skupščini bi morali to vprašanje spodbuditi.

Vinko Markelj: Mi smo vse stroške Projekktivnemu ateljeju Idrija že poravnali. Zakaj zaziidalnega načrta za športno cono še ni, je vprašanje, saj vemo, da bi moral biti po pogodbi izdelan že pred sprejemom zakona o zaščiti zemljišč.

Janez Kosmač: Predlog za zaziidalni načrt je narejen, le postopek ni bil izpeljan in ni bil v javni razpravi.

Vinko Markelj: Mislim, da smo zlasti na področju urbanizma premalo jasni in glasni. Na primer: v družbenem planu krajevne skupnosti smo načrtovali vsako leto gradnjo 25 stanovanj. Zato bi morali doseči, da bi čimprej lahko gradili sosesko S7. Če ne bomo dosledni, se nam bo to nekoč maščevalo. Stanovanja bomo še potrebovali. Ni pa res, da bi bil za vse »kriv« zakon.

Delo-življenje: Kaj pa o tem misli komisija za stanovanjska vprašanja?

Miro Cankar: Konec lanskega leta so se v Žireh sestali predstavniki vseh delovnih organizacij in predstavniki stanovanjske skupnosti in takrat je bilo postavljen, da je treba združiti sredstva za te namene in zagotoviti gradnjo najmanj 30 stanovanj. Potrebe, ki so jih izkazovale delovne organizacije, pa so bile do

sti manjše. Tako so se stvari zavlekle. Vprašanje, kako bo v naslednjih dveh letih?

Delo-življenje: Kakšne rešitve nakazuje komisija?

Miro Cankar: Potrebno bi bilo še več sodelovanja med komisijo in delovnimi organizacijami, oz. delavci, ki se s temi vprašanji ukvarjajo.

Vinko Markelj: Kar zadeva individualno gradnjo v že veljavnem zaziidalnem načrtu, vemo, da imamo tu še okoli 15 parcel. Po sklepu skupščine bi moral upravni organ začeti postopek, toda na žalost le razpravljamo. Odgovornosti ni! Ljudem pa sredstva propadajo, nekdo pa to situacijo izigrava. Delo z ljudmi seveda ni lahko...

Anton Oblak: Sedaj, ko v Žireh poteka regulacija Sore, bi morali poskrbeti, da bi vse teklo kolikor mogoče v redu, da bi bilo čim manj ovir in da bi se naredilo čim več. Pri čemer je važno, da bi bilo čim manj odvozov, da bi bilo več denarja za samo regulacijo.

Delo-življenje: Lani smo regulacijo povezovali z obvoznico in tudi z obnovo »trebijske ceste«

Anton Oblak: Vse je povezano z načrtovanjem in potem s soglasji. Mislim, da bi morali vsi najbolj odgovorni v občini poskrbeti, da bi se o teh stvareh lahko dogovorili pravočasno.

Vinko Markelj: Še enkrat bi odprl vprašanje gradenj v sprejetem zaziidalnem načrtu. To je treba le takoj izvesti. Interesenti bi zemljišče zanesljivo takoj kupili in pričeli z gradnjo.

Janez Kosmač: Sredstva po stopnji 1,3 se zbirajo v ta namen, da se odkupijo zemljišča in kompletno komunalno uredijo. Toda v Žireh ta sredstva na OSKIS zelo neredno odvajamo.

Potrebna bi bila koordinacija z delovnimi organizacijami, ker se ta problem ponavlja.

Vinko Markelj: Sklep o tem je že bil sprejet, le da se stvari spet niso izvedle kot bi se morale.

Ljudi, ki sklepe izvajajo, pa bi morali podpreti pri njihovem delu. Mislim, da premalokrat prelistamo naše zapisnike. Pozabljam o na izvajanje in na drugih se

stankih odpiramo vedno nova vprašanja, starih pa ne rešujemo.

Načrte spreminjamo, potem pa imamo težave z uresničevanjem.

Delo-življenje: Kaj pa dela komisija za gospodarstvo?

Janez Kosmač: Nekaj težav imamo že s tem, ker ni točno opredeljena vloga komisije. Delo je povezano s finančnimi sredstvi. Kaj bo torej letos na področju komunale? Najprej telefonija, ureditev starega smetišča in ureditev Jezernice, dokončanje kanalizacije med Račevo in Rakulkom, ureditev odlagališča odpadkov, izgradnja mostu u Brekovicah itd.

Delo-življenje: Kako pa finančno vprašanje?

Vinko Markelj: Mislim, da bi se v kraju morali pogovarjati o teh vprašanjih, med drugim zaradi omejenih možnosti. Morda bi se morali najprej meniti na koordinaciji. Pripraviti bo treba srednjeročni plan za naslednje srednjeročno obdobje. Vprašati se bomo morali, kaj je najbolj potrebno. Vprašanje vzdrževanja že zgrajenih komunalnih objektov bo sigurno moralo imeti prednost.

Ze lani sem govoril o finančni disciplini in odgovornosti. Moti me, da se sklepa in sprejema stališča mimo komisije in mimo razvojnega programa in finančnega načrta, tudi v krajevni skupnosti. Strokovna služba KS bi morala pripravljati gradivo za komisije in stalno sodelovati z njimi. Praviloma svet ne bi smel obravnavati vprašanj, če jih ni obravnavala komisija.

Delo-življenje: Ali ni morda tudi delo same komisije premalo načrtno, ali ne bi bilo dobro izdelati terminski plan, kdaj naj bi kaj izvedli?

Vinko Markelj: Komisije že izdelajo vsaj osnovne načrte, toda mimo tega delamo še toliko drugih stvari, ki jih komisije ne obravnavajo ali vsaj ne pravočasno. Potreben je red. Možno se je vključiti v razpravo o delu.

Anton Oblak: V Žireh se naselje hitro razvija in pobud posameznih sosesk je veliko, tudi med letom, sredstev pa malo. Zbori občanov bi morali biti prilika, da se taki interesi sprožijo.

Kaj torej predlagate za delo v doka omejenih finančnih možnostih v krajevni skupnosti na eni strani in slabših življenjskih pogojih krajanov na drugi strani?

Soglasno mnenje vseh je bilo, da je potrebno pospešiti postopek tam, kjer so sklepi sprejeti. Torej, več doslednosti tudi strokovnih služb krajevne skupnosti in upravnih organov občine.

Stanovanjsko vprašanje je še vedno odprto in zato bo treba takoj poskrbeti, da bo možno odkupiti proste parcele v zaziidalnem načrtu, ki že velja.

Sicer pa so bili vsi prisotni mnenja, da bi morali bolj podpirati in razvijati samoupravno dogovarjanje v krajevni skupnosti, dosledno vključevati komisi-

razgovor za urednik

je v to delo, spoštovati razvojni plan in finančni načrt. Skladnost del bo treba doseči na vsak način. Ne sme se zgoditi, da bi zaradi papirnatega sklepa nekega organa, četudi je to skupščina, trpeli posledice. Preko delegatov je treba poskrbeti, da se vse pravočasno uskladi in načrtuje tako, da ne ovira nadaljnje razvoja nobene sfere.

Zaključek:

Ta mnenja so lahko tudi že zaključki pogovora. Toda vseeno se mi še zdi pomembno izluščiti nekaj misli.

Ali je res potrebno toliko časa, da se odločimo, kaj naj bi delala posamezna komisija? Ali je res pametno, da se vodilni, ali bolje, izvršilni organi, ukvarjajo z vsem, da popušča pobuda občanov in komisij, ki bi morale biti najtesneje, to se pravi stalno po-

vezane z interesi krajanov. Je mar tako? Še en primer: Že večkrat smo govorili, da bo pri svetu KS morala delovati posebna komisija, ki bi usklajevala vse odnose na področju voda. Gre za povezovanje interesov in spodbujanje krajanov na eni strani, da sodelujejo v akcijah (na primer urejevanje grap v zvezi s hudourniki), na drugi strani sodelovanje s strokovnimi institucijami pri načrtovanju in izvajanju načrtov in seveda sodelovanje v samoupravnih organih v vseh sredinah na področju voda. Toda nič kaj prida še ni bilo narejenega v tej smeri. Ali ni upravičen sum, da približno tako, kot v tem primeru, delamo tudi na ostalih področjih. Ni čudno, da imamo toliko dela. Toda ni bila žetev tako bogata, da bi po nepotrebnem dvigali toliko prahu, je dejal pisatelj...

Važno je da vemo

Važno je

kadrovske novice

Irma Dolenc – referentka za delovna razmerja

Mezeg in Danica Šurm, v obratu Col Minka Zajec, Ana Bratina in Nada Lupšina, v oddelkih v Žireh pa Tomaž Žakelj (pripravnik), Dušan Kavčič in Franc Kranjc (počitniško delo), Drago Krolnik, ki se je vrnil iz JLA, Silva Podobnik, Zorica Tomič, Fate Okanović, Janez Mlinar in Marta Prosen.

Prav tako je z delovnim razmerjem največ delavcev prenehalo v TOZD Proizvodnja in sicer v obratu Gorenja vas Vanja Polajnar, v obratu Col Emil Mikuž in Lidija Kavčič, v oddelkih v Žireh pa Cecilija Mahnič, Ivan Slabe, Ciril Erznožnik, Marica Jereb, Albina Kavčič in Stanislava Bogataj, ki so se upokojili, ter Bogdan Albreht in Janez Prosen. V delovni skupnosti skupnih služb sta prenehali delati Cveta Bogataj, ki je odšla v pokoj, in Ljudmila Bončina.

V mesecu juniju je nastopilo delo 14 novih delavcev, z delom pa je prenehalo 13 delavcev.

Delovno razmerje v TOZD Proizvodnja so v obratu Gorenja vas nastopili Francka

Regulacija Sore se je pričela

Vemo, da gre za veliko investicijo, ki jo bo financirala območna vodna skupnost. To je delo, ki bo trajalo več let. Po krajših pripravah so delavci Vodnogospodarskega podjetja Kranj začeli z deli na vodotoku.

»Tu nas je sedaj pet, dva strojnika, dva šoferja in jaz, ki sem zadolžen za vodenje del,« je povedal Marjan Šubic.

»Najprej smo pripravili teren za delo, sedaj smo v fazi dvigovanja materiala in odvažanja na odlagališča (deponije), za katere smo se dogovorili. Lotili smo se najbolj kritičnega predela in zato je važno, da delo teče dovolj usklajeno. Ob tem, ko strugo poglobljamo do okoli metra in pol, moramo poskrbeti za zaščito brežin in potem tudi dno struge. Pri tem računamo na sodelovanje Remonta iz Žirov, ki naj bi poskrbel za dovolj kakovostne skale za oblaganje, saj bi to pomenilo velik prihranek, če materiala ne bilo treba voziti iz Kamne gorice. Kar zadeva zaščito dna pa smo odvisni od cementa, ki ga trenutno ni.

Načrtujemo, da bi letos uredili strugo na razdalji enega kilometra. To je odvisno tudi od finančnih sredstev, ki naj bi jih za ta dela porabili okoli 3 stare milijarde. Seveda je pomemben dejavnik tudi vreme in višina vode.

Pri našem delu se kolikor močje držimo stare struge. Sicer pa se zavedamo, da bo zaradi naših del okolica nekaj let neurejena in nekoristna.

Moram pa reči, da sem z začetkom del tukaj zadovoljen; delavci imamo osnovne pogoje za prebivanje in prehrano, kar si sami urejemo.

Na delovišču sem srečal tudi Rajka Zepica, geodeta, ki skrbi za zakoličbe. Njegova naloga je tudi sodelovanje s projektantom, s katerim na terenu samem usklajujeta praktične rešitve s projektom.

Skratka, dela so stekla. Upajmo, da se bodo tudi nadaljevala po načrtih in da se Žirovcem vsaj po nekaj letih ne bo več treba bati vsakoletnih poplav, ki nas ogrožajo.

Nejko Podobnik

Letos naj bi regulirali Soro na razdalji enega kilometra. Za to delo je namenjenih 30 milijonov dinarjev

Pozočili so se

Sodelavki Jelka Domislič in Ingrid Vozlič iz obrata v Gorenji vasi, za kar jima iskreno čestitamo in želimo sreče, zadovoljstva in razumevanja z zakoncema.

Ob odhodu v pokoj

želimo dolgoletnim sodelavcem Ceciliji Mahnič, Ivanu Slabetu, Cirilu Erznožniku, Marici Jereb, Albini Kavčič, Stanislavi Bogataj in Cveti Bogataj še mnogo let trdnega zdravja, čimboljšega počutja in zadovoljstva v domačem krogu in prijetne spomine na delo v Alpini.

Društvo delovnih invalidov naše občine je junija naši delovni organizaciji izročilo priznanje.

Društvo delovnih invalidov Slovenije pa nam je ob svoji 15-letnici podelilo najvišje priznanje – plaketo.

Obe priznanji smo prejeli za uspešno delo z invalidi in zaposlovanje delavcev z zmanjšano delovno sposobnostjo. To pomeni zagotavljanje ustreznega dela invalidov in reševanje njihovih problemov pri delu, gmotno pomoč in pomoč društvu. Priznanji pomenita za nas tudi obvezo, da bomo tudi odslej tako uspešno reševali težave zaposlenih invalidov.

Avtomehanična delavnica utesnjena

V okviru avtoprometa je tudi avtomehanična delavnica, kjer delajo trenutno trije delavci: Zvonko Prosen, Edi Padovac in Anton Bogataj, ki je vodja delavnice, saj ima največ izkušenj in tudi v Alpini je že 11 let, pred tem pa je delal v Avtokovinarju v Škofji Loki.

Zvonko Prosen se je v Alpini izučil. Tu je od leta 1973, ves čas, razen tedaj, ko je služil vojaški rok; Edi Padovac je prej delal v Alpetouru, sedaj je že nekaj let v Alpini.

Kakšna je vloga avtomehanične delavnice?

Tone Bogataj: Vedno večja je, saj tu opravljamo poleg rednega vzdrževanja tudi večja popravila in celo generalne. Pri tem imamo težave z rezervnimi deli, prostor je premajhen, manjka nam nekaj aparatov, kot na primer aparat za montiranje gum in centriranje. Več ali manj moramo biti usposobljeni za vsa dela, od avtoličarstva, avtomehanike do avtoelektrike.

Mislím, da s tem našim delom prihranimo Alpini veliko denarja in prav bi bilo, da bi bili pogo-

ji našega dela boljši. Tako pa moramo zaradi premajhne delavnice marsikdaj sredi zime popravljati zunaj.

Zvonko Prosen: Orodja imamo kar dovolj. Tudi kar še dodatno potrebujemo, nabavijo. Kar zadeva delo, bi še omenil, da včasih, ko popravljamo oz. prenavljamo keson, težko opravimo vse drugo delo, ki ga imamo. Teh opravil pa ni tako malo. Pri delu zelo dobro sodelujemo s šoferji, ki v času večjih popravil pomagajo ali pa opravljajo manj strokovna dela. Za garderobo je bolj slabo poskrbljeno, pa še ta

prostor bi najraje zasedli drugi.

Osební dohodki so v primerjavi z vzdrževalci v proizvodnji preslabi, saj ima avtomehanik ob tej širini opravil le 10. skupino, vzdrževalec v proizvodnji pa dve grupi več.

Edi Padovac, ki je ta dan delal na popoldanski izmeni, pa je še pripomnil:

»Tega, kar sta kolega že povedala, ne bi ponavljal. Poleg tega bi še rekel, da koristniki službenih avtomobilov zelo malo pazijo na čistočo, urejenost in sposobnost vozila. Kar zadeva samo delo in pogoje, bi rekel, da imamo včasih v jami vodo, kar ovira naše delo.

Sicer pa je tako, da mora zlasti popoldanski mehanik opravljati vseh vrst del, opraviti manjše servise v dogovoru s šoferji in podobno.

Delavci avtomehanične delavnice opravljajo še druga dela. Tu in tam nadomestijo šoferja, vozijo malico v Rovte in podobno. Pogrešajo tudi skladišče že rabljenih, toda še uporabnih rezervnih delov in rabljenih in protektiniranih avtomobilskih gum, kar imajo sedaj spravljeno v gasilskem domu na Dobračevi.

Nejko Podobnik

Iz naših prodajaln

Čestitamo ob 30-letnici prodajalne

Tokrat vam predstavljamo prodajalno Žiri. Res, nekoliko izven vrstnega reda. Toda, če vemo, da je prodajalna začela z delom junija 1954, je le prav, da ta tridesetletni jubilej proslavimo z obiskom.

Med prvimi prodajalci oz. vodji žirovske prodajalne sta bila tedaj Milan Poljanšek in Jani Pivk. Od tedaj dalje je bila prodajalna nekajkrat obnovljena in razširjena, najbolj leta 1982, ko je pridobila celotno pritličje, pridobila še oddelek za prodajo športne opreme. Tako je sedaj prodajalna dokaj sodobna in praktično urejena ter prodajalci so zadovoljni. Tudi promet je kar lep; čeprav je letošnji plan dokaj visok, 48,6 milijona dinarjev, upajo, da ga bodo dosegli. Promet bi bil še boljši, če ne bi manjkalo nekaj vrst obutve, kot na primer, otroških in moških čevljev, gojzarjev, od športne opreme pa ni trenirk, otroških majic in nogavic.

Kot smo že omenili, so delavci prodajalne s prodajalno zadovoljni, moti jih le, da Poliks, ki je solastnik zgornjega dela stavbe, tako odlaša z nekaterimi popravili strehe, da je že kar nevarno.

Naj na koncu še predstavimo sedanji kolektiv prodajalne: Adolf Drmota je poslovodja, prodajalci pa so še: Marija Alič, Igor Bačnar, Vital Justin, Marija Kopač, Helena Kržišnik in Ivana Peternelj.

N. P.

Tone Bogataj in Zvonko Prosen posredujeta

Tudi popoldne je treba kaj popraviti, pravi Edi Padovac

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Načrti na področju izobraževanja

Ko smo konec lanskega leta sestavljali plan izobraževanja, smo si zastavili naslednje glavne naloge:

— razpisati določeno število kadrovskih štipendij, glede na naše potrebe po kadrih v prihodnjih letih

— oblikovati oddelek kranjske tehnične čevljarke šole v Žireh za študij ob delu

— precej pozornosti posvetiti funkcionalnemu izobraževanju (seminarji, tečaji, itd...)

Po prvi polovici leta lahko ugotavljamo, da bomo zastavljene cilje v veliki meri uresničili.

Na osnovi analiziranja potreb po kadrih v prihodnjih letih smo letošnje leto razpisali naslednje štipendije za redno šolanje: obutvena smer — 50, kovinarska smer — 5, kuhar — 1, ekonomska srednja šola — 4, ekonomija (I. stopnja) — 3, ekonomija (II. stopnja) — 3, strojništvo (I. stopnja) — 1, pravo (II. stopnja) — 1, kemija (II. stopnja) — 1.

Za večje število štipendij za obutveno smer smo se odločili na osnovi predvidenega prejšnjega števila upokojitev v prihodnjih letih. Pričakovali smo okrog 25 prijav. Zal pa se je za študij obutvene smeri odločilo le 13 dijakov, ki so tudi vsi dobili štipendije. Za kovinarsko smer se je prijavilo 7 kandidatov, štipendije smo dodelili štirim, za kuharsko smer pa smo od 3 prijavljenih dali štipendijo enemu kandidatu. Zelo veliko je bilo zanimanje za štipendije na ekonomski srednji šoli, saj je za 4 štipendije kandidiralo kar 15 dijakov.

Za študij na ekonomski fakulteti smo podelili 2 štipendiji za 1. stopnjo in eno za drugo stopnjo, 1 štipendijo pa smo namenili še za študij kemije. Pričakuje-

mo, da se bo za študij na obutveni smeri odločil še kdo od dijakov, ki ne bo sprejet na kakšno drugo šolo. Očitno pa se letos za nadaljevanje šolanja odloča manj osnovnošolcev, saj je letos junija po končani osnovni šoli kar 15 učencev zaprosilo za sprejem v delovno razmerje.

Na področju študija ob delu je seveda najpomembnejše, da nam je uspelo odpreti oddelek srednje tehnične šole v Žireh. V okviru tega oddelka bodo naši delavci pridobili kvalifikacijo, se šolali za obutvene tehnike ali pa se prekvalificirali iz drugih poklicev v čevljarkega.

Pri izbiri med več kot 50 prijavljenimi kandidati je odbor za izobraževanje upošteval naslednje kriterije:

— za tehnično srednjo šolo: končana poklicna šola in 4 leta delovnih izkušenj

— za pridobitev kvalifikacije: 3 leta delovnih izkušenj

— za prekvalifikacijo: končana šola druge smeri

Prav tako se je pri izboru upoštevalo, ali so kandidati prizadevni pri opravljanju svojih delovnih dolžnosti.

Odbor za izobraževanje in nato delavski svet DO sta izbrala 9 delavcev za pridobitev kvalifikacije, 8 za prekvalifikacijo in 19 za šolanje za obutvenega tehniika.

Do začetka šolanja bo potrebno zagotoviti, da bodo vsi izbrani kandidati delali na isti izmeni. Predavanja bodo imeli vsi 14 dni popoldne in to takrat, ko bodo delali v dopoldanski izmeni.

Na področju funkcionalnega izobraževanja poizkušamo vključevati naše delavce na razne seminarje in tečaje, kjer si izboljšujejo svoje znanje na de-

lovnem in družbenopolitičnem področju.

V sodelovanju z delavsko univerzo smo v delovni organizaciji pripravili tudi seminar s področja dela z ljudmi in medsebojnih odnosov za preko 50 vodstvenih in vodilnih delavcev. Jeseni načrtujemo še seminar za večje število naših delavcev s področja vrednostne analize.

Omenim naj še, da je letos končalo šolanje več naših štipendistov v okviru srednjega

usmerjenega izobraževanja. Tako nameravamo po kolektivnem dopustu zaposliti 34 štipendistov, ki pa bodo seveda najprej morali opravljati obvezno pripravništvo.

Uspeh njihovega pripravništva pa bo odvisen tako od njihove lastne prizadevnosti, mentorjev, organizatorja izobraževanja, kot tudi od količine in kakovosti znanja, ki so ga pridobili v času šolanja.

Mišo Čeplak

Kam na dopust

Hermina Cankar — referentka za družbeni standard, ki organizira tudi letovanja

enega kandidata za letovanje v Kranjski gori, kljub temu, da je Kranjska gora razvit turistični kraj, kjer imajo letovalci možnost plavanja v bazenu, zabave in rekreacije v hotelih in planinarjenja.

V naslednji sezoni računamo na dodatno možnost letovanja v Strunjanu. Trenutno tečejo razgovori o podpisu pogodbe o nakupu štirih bivalnih enot v tem kraju. Iz teh podatkov je razvidno, da se je za letovanje prijavilo le 28 % zaposlenih. Zakaj je ta odstotek tako nizek? Po mojem mnenju so glavni vzroki tile: Vsako leto ne moremo ustreči približno tretjini, zato se nekateri delavci preprosto ne prijavljajo več.

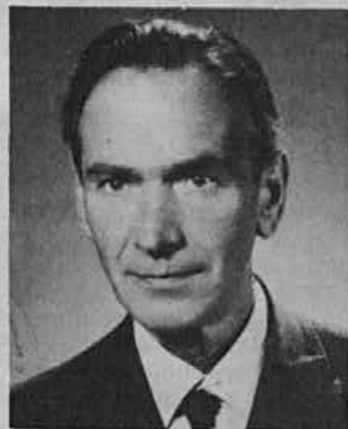
Smo sredi stabilizacije. Precej družin naših delavcev si letovanja ne more privoščiti. Po grobi oceni stane sedemdnevno letovanje štiričlanske družine, če letuje v naši prikolici, 22.000.—din, s tem da si pripravljajo hrano sami in da si ne privoščijo nikakršnega razkošja. Če vzamemo, da so v družini šoloobvezni otroci, da si družina še urejuje stanovanjske razmere, potem nas ne more presenetiti, da ljudje »letujejo« doma.

Precej delavcev izkoristi večino dopusta za opravilo kmečkih in drugih del. Kakšna pa je ocena letovanja v okviru Alpine?

Prizadevamo si, da bi vsaj 95 % prijav ugodno, torej da bi povečevali zmogljivosti letovanja. Obstoječe kapacitete, predvsem prikolice, moramo vsako leto popravljati in obnavljati opremo, kar stane kar precej denarja. Trdimo pa lahko, da ima letovalec, ki letuje v naših kapacitetah, solidne razmere za letovanje. Seveda pa to letovanje ni razkošno.

Hermina Cankar

Franca Jereba ni več

mojster in vodja oddelka montaže, družbenopolitični delavec in prizadeven v samoupravnih organih ves čas, ko je bil od 1945. do 1962. leta zaposlen v Alpini.

Več kot deset let je bil predsednik sindikata v Alpini, deloval je v republiškem odboru sindikata, kar trikrat pa se je udeležil zveznega kongresa zveze sindikatov. Za svoje delo je prejel več družbenih priznanj, med drugim red dela s srebrnim vencem.

2. junija je umrl naš upokojenec Franc Jereb.

Bil je med najbolj dejavnimi ustvarjalci naše delovne organizacije,

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Po zaslugi Alpine je dom na Goropekah spet odprt

O tem smo že pisali, zato naj le ponovim: Alpina je prevzela lastništvo doma, toda ob tem se je obvezala, da bo poravnala finančne in druge obveznosti do Planinskega društva Žiri. Skratka, treba je bilo dom usposobiti za sprejem različnih gostov; od tistih, ki zahtevajo lastno kopalnico v sobi, do planincev, ki se zadovoljijo s skupnimi ležišči.

Alpino je ta investicija stala okoli 4 milijone din in dom je vsaj v dosedanjih okvirih lar lepo urejen. Ob tem je treba povedati, da je odprtega tipa in da se Alpina s svojimi potrebami tu pojavlja kot gost, kot vsi drugi.

Od 1. julija dalje je dom tudi uradno odprt. Odpravili smo se tja in se pogovorili z zakupnikom Frankom Pišlarjem, ki se je podjetno lotil svoje naloge:

Prijaznost in dobra postrežba — je načelo v Goropekah

Na jedilniku v Goropekah imajo marsikaj ...

Frane Pišlar — novi zakupnik

»Prizadevamo si, da bi gostom nudili pravo gostinsko ponudbo,« pripoveduje Frane, »to je solidno kuhinjo, primerne nastanitvene možnosti in lepo urejeno okolico. S sedanjo dokaj široko postrežbo skrbimo, da gost lahko poje še marsikaj drugega kot le navadne zrezke, saj imamo na razpolago mnogo vrst mesa in veliko drugih jedi.

Dom se mi zdi kar urejen. Tu imamo 3 sobe s petimi ležišči in kopalnico, posebej pa še skupna ležišča, kjer lahko prenočuje 34 ljudi.«

Nekdanja lovska soba je postala prijeten gostinski kotiček

Prihajajo že tuji gostje

Tudi okolica je čudovita, tako poleti kot pozimi. Poleti so tu možnosti za izlete, pozimi pa smučarski tereni z vlečnico omogočajo predvsem družinsko smučanje.

Kaj neki Frane meni o tem? »Čudoviti so tudi ljudje v tej idilični vasi. Res, dobro se razumemo in si medsebojno pomagamo, kar je tudi dobra možnost za še tesnejše sodelovanje.

Sicer pa vemo, da nam še marsikaj manjka; od tega, da nimamo v Žireh table, ki bi označevala, da smo tu v Goropekah, do tega da bomo s svojim delom pridobili več gostov. Saj se zavedamo, da dom po desetih letih životarjenja ne more zaživeti čez noč.

Dobra hrana, udobna soba in prijetna okolica

Skupna ležišča čakajo na planice

Vsi trije, ki smo tu, se trudimo, da bi bili gostje zadovoljni. Menimo, da je to glavna reklama,« je zaključil Frano.

Nejko Podobnik

Takole se je začela gradnja doma v Goropekah. Sporočite nam imena vseh, ki so se udeležili te delovne akcije!

Žirovski taborniki prvi v državi

Od 1. do 4. julija je v Kamniku potekal jugoslovanski taborniški partizanski mnogoboj, na katerem so nastopile najboljše ekipe posameznih republik, ki so letos zmagale na republiških prvenstvih. Taborniški mnogoboj je dvodnevna preizkušnja, na kateri morajo pokazati vse svoje znanje in sposobnosti: znanje orientacije, risanje skic, signalizacija, prva pomoč, topografija, zgodovina taborništva, bivakiranje, pisanje opisa poti, hoja po minskem polju itd.

V kategoriji tabornikov nad 20 let je konec maja na republiškem taborniškem mnogoboju zmagala ekipa odreda Zelenega Žirka Žiri in tako pridobila pravično nastopanja na državnem tekmovanju. Člani ekipe: Borut Oblak, Igor Šorli, Matjaž Dolenc, Janez Novak in Marko Kavčič so se izkazali tudi na državnem prvenstvu, saj so zmagali v svoji kategoriji, hkrati pa s 1930 točkami dosegli največje število točk od vseh ekip v vseh starostnih kategorijah. Čestitamo!

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Z njimi je rasla Alpina

Kmalu smo na Jelovici imeli delavnico, kasneje smo se preselili v Farji potok, kjer nas je bilo skupaj kar petinštirideset.

Meni je pomagalo to, da sem znal opravljati razna ročna dela, od vseh faz v čevljarstvu: rezanje, šivanje (štepanje) do končne izdelave, poleg tega pa še sedlarstvo.

Iz časa med vojno mi je ostal v spominu zanimiv in za mene dokaj razburljiv dogodek. Ob novem letu 1943/44, ko sem prihajal domov, mi je Zorko Kopač izročil kovček poln municije, ki naj bi ga odnesel v Žiri. Ko smo se pripeljali v Žiri, so nas ustavili Nemci in nam pregledali dokumente. Bil pa je tako visok sneg, da smo se s težavo prebijali naprej. No, vse se je srečno končalo, toda občutek je bil res tesnoben.

Tako mi je minila vojna v partizanski čevljarški delavnici. Po vojni sem še nekaj časa ostal v Kamniku in kasneje v Ljubljani, jeseni pa sem se vrnil v Žiri. Po vojni sem delal kot vsi ostali žirovski čevljarji, v delavnici pa sem v začetku »šival«, kasneje pa »rezal« in tako pričakal upokojitev v Alpini leta 1959.

Tonetu želimo še veliko zdravih let v pokoju.

**Nejko Podobnik
Brigita Grošelj**

»V življenju se je bilo treba lotiti marsikaj,« je na glas razmišljal Anton Bizjak, živahen osemdesetletnik in naš upokojenec že petindvajset let. »Pred vojno sem bil nekaj časa pri Gantarju, kjer sem se na mojstrovo pobudo lotil tudi rezanja (prikrojevanja) gornjih delov obutve, bil sem samostojni mojster. Ko se je pričela svetovna gospodarska kriza, sem prevajal (fural) les za lesnega trgovca Kustlja; več kot tri leta sem bil gozdni delavec v Franciji, od kjer sem se vrnil leta 1939.

Nemci so me leta 1941 poslali »šivat« na Koroško v Št. Veit, kjer sem ostal do aprila leta 1944. Ko sem tedaj prišel na dopust domov, sem odšel k partizanom v Kropo.

Ledinica zanimiva

Druga dva oltarja pa sta posvečena Jobu ter sv. Križu. Slike božjega pota pa so prenesene po zadnji vojni v to cerkev, prej pa so bile v stari župni cerkvi sv. Andreja v Žireh.

Pri prižnici cerkve sv. Ane na Ledinici so slike starih evangelistov z letnico 1854.

Cerkveno uro je zadnje leto prejšnjega stoletja postavil znani izdelovalec stolnih ur mojster Oblak iz Lučin.

Cerkev na Ledinici, pod kateri zvon spada sedaj polovica žirovske župnije, je bila dokler ni bila sezidana nova župna cerkev sv. Martina v Žireh, največji in najmogočnejši cerkveni objekt v župniji. Zato ni čudno, da so se pripadniki soseske Ledinica petogovali za stalnega duhovnika, mogoče celo faro, kot je bilo to v Logatcu in Škofji Loki, saj, kot sem že omenil, soseska zajema polovico žirovske župnije. Nameravali so zgraditi duhovnijo s šolo. V ta namen so že zbirali denar. Svetleto »gospod« iz Jarčje doline, ki je bil sodnik v Trstu, je zapustil v ta namen 35.000 goldinarjev. Vsa ta zbrana sredstva je tedanji župnik uporabil za gradnjo nove farne cerkve v Žireh, čeprav so bili mnogi proti odtujitvi tega denarja za druge namene, kot je bil določen.

Ledinica je bila priznana božja pot ob godu sv. Ane, medtem, ko je bilo slavnostno praznovanje sv. Florijana bolj krajevnega pomena.

Na dan sv. Florijana se je zbralo veliko ljudi v procesijo s številnimi banderi in prapori. Gasilci so igrali »na marš fanfare«, kar je kasneje preraslo v pihalno godbo. Ves ta sprevod se je preko Dobračeve vil še čez blatno kolovozno pot pod Gantarjem in Jerebcem, da je bil ob neprenehnem pritkavanju ledinskih zvonov do desete ure okoli cerkve, kjer so imeli kramarji že postavljene stojnice z lectom, bobi in rožičevimi štruklji pa tudi pijača se je dobila v bližini, saj je ogenj in žejo treba gasiti.

Dan pred godom sv. Ane je god Jakoba. Že ta dan so se začeli zbirati romarji, da se s čiščenjem pripravijo za praznovanje sv. Ane. Ta dan je že bila dopoldan slovesna maša, ki so se je seveda udeležili vsi godovniki. Jakobov je bilo tedaj na Žirovskem kar veliko in so imeli na Ledinici takrat svoj shod. Se-

veda so po končani maši nadaljevali svoje godovanje pri Kafurju in Kendavcu na Selu, kjer sta bili gostilni.

Medtem pa so se naprej proti Ledinici zgrinjali romarji nekateri peš, nekateri pa na lojtrskih vozovih. Zvečer so bile v cerkvi molitve in čiščenje, nakar so nekateri prebedeli noč v cerkvi ali okoli nje. Zunaj so tudi kurili ognje, da so se greli in pogreli hrano, ki so jo imeli s seboj. Na dan sv. Ane so se celo dopoldne zgrinjali romarji peš in na vozovih. Prihajali so od vsepovsod. Iz idrijske strani, Notranjske, največ pa je seveda bilo Poljancev. Cesta čez Selu je bila ta dan najbolj prometna. Vprežna živina je bila po vseh ledinskih hlevih in kozolcih. Trinajst žirovskih gostilničarjev je točilo blizu cerkve pijačo. Ostalih stojnic je bilo tudi veliko. Lectarji iz Škofje Loke so prodajali Loški kruhek. Domačini pa so prodajali pirhe. Bili so večji in manjši. Na njih so bili napisani (bravčki). Starši so kupovali otrokom, možje ženam, fantje dekletom in tako naprej. Marsikdo, posebno mlajši, si je cedil sline ob razstavljenih dobrotah, ki so kukale iz košev branjev, kjer so se bohotili bobi in rožičevi štruklji, žejo pa so si morali pogasiti pri studencu ob vznožju cerkve. Za svečano vzdušje pa so poskrbeli fantje s pritkavanjem v zvoniku. Ta dan je bil še popoldan ves grič poln ljudi. Še en pomemben praznik so praznovali na Ledinici, vendar je ta praznik že utonil v pozabo. Namreč, nekega leta je na ledinško sosesko sedemkrat v enem dnevu udarila toča. Oklestila je vse, da je tisto leto vladala lakota. V ta namen so se zaobljubili, da bodo ta dan praznovali in pri maši na Ledinici molili priprošnjo za odvrnitev vsega hudega, kot so vojne, kuge, toče, ogenj, povodnji in lakota. Takrat še niso poznali krompirja, fižola in koruze. Prevladovala so žita in kot glavna hrana proso. Če je to uničila toča, je bil bogpomagal. Tudi sv. Jedert so praznovali, da bi jim miši ne uničile pridelka, na polju in v shrambi.

Veliko je bilo včasih navad in praznovanj. Vsi dogodki tonejo v pozabo. S starimi umirajo tudi pripovedi in navade. Nov čas prinaša nove probleme in nove navade.

Ivan Reven

Spet priznanje žirovskima slikarjema

7. julija je bil v Trebnjem odprt salon jugoslovanske naive, na katerem razstavljajo slikarji samouki iz vse Jugoslavije, med njimi tudi Žirovca Jože Peternelj in Konrad Peternelj, ki sta na tem salonu prejela GRAN PRIX za najboljša dela. Čestitamo!

Žiri so s šolskim stadionom veliko pridobile. Kdaj bo lahko urejen celoten kompleks rekreacijske cone?

To je naš kraj

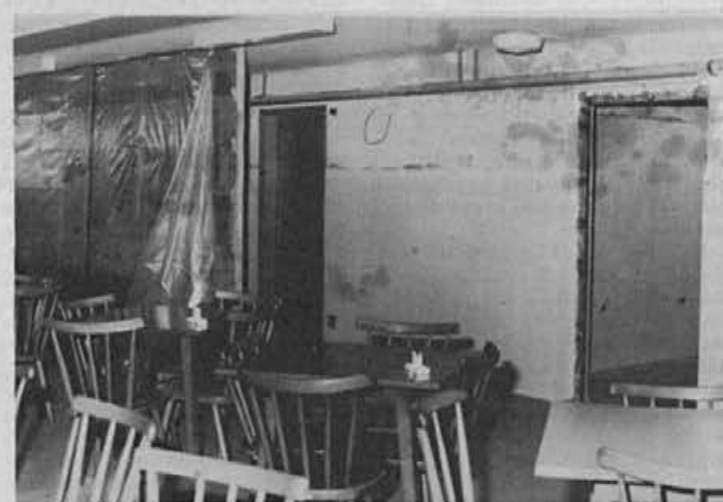
To je naš kraj

To je naš kraj

Novozgrajeno skladišče vnetljivih snovi je že vseljeno

Za obnovo kuhinje in jedilnice je bil res že skrajni čas

Od 25.—29. junija so se v Alpini sestali poslovni sodelavci preko katerih prodajamo — z leve: H. Heierling, E. Riess, R. Shaer, J. Haugen, G. Klausner, P. Drässler

Žirovski kronometer pomeni presenečenje

Komaj lani so žirovski kolesarji pripravili prvi kronometer na relaciji Žiri—Račeva—Žiri, to je 10 km. Ze letos pa se je tega tekmovalovanja udeležilo preko 150 tekmovalcev, kar prav gotovo pomeni presenečenje za nekoliko neizkušene organizatorje. Vendar se je 9. junija, ko je to tekmovanje bilo, vse lepo izteklo, le ob koncu je bilo treba čakati, da so pravilno izračunali rezultate.

Prva mesta so dosegli: Matej Oblak s časom 17.49,55 med mladšimi pionirji, pri starejših pionirjih je bil najboljši Zdravko Božnar, z rezultatom 16.16,86, med ženskami je zmagala Alenka Kajdiž, s časom 16.34,53, med veterani D je bil najboljši Adolf Križnar, ki je dosegel čas 16.09,23, med veterani C je zmagal Franc Plestenjak, s časom 15.29,35, med veterani B je bil najboljši Jože Hafner, s časom 14.01,91, Lojze Oblak pa je zmagal med veterani A, s časom 14.28,46. Najboljši čas tekmovanja je dosegel Boštjan Slak, ki je s časom 13.44,85 tudi zmagal med rekreativci.

Naj na koncu še povemo, da se je izkazala Alpina, ki je pripravila izredno veliko praktičnih nagrad, kar je brez dvoma tudi spodbuda tekmovalcem.

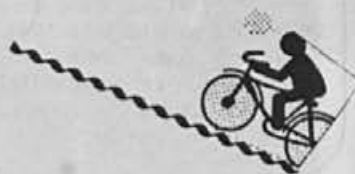
N. P.

Pravi direndaj pred razglasitvijo rezultatov

Glavni direktor Alpine Tomaž Košir je podelil priznanja in pokale. Najhitrejši je bil Boštjan Slak

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi: TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Anica Govekar, Rado Kavčič, Anton Eniko, Helena Kavčič, Marjan Pišljar, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Nejko Podobnik — glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj

Dopisujte v

